

EDUSKUNNAN VASTAUS 240/2006 vp

Hallituksen esitys laiksi autoverolain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi autoverolain muuttamisesta (HE 210/2006 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 40/2006 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

autoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 6 §:n 2 momentti, 7 §, 8 §:n 1 ja 2 momentti, 11 g §:n 3 momentti, 23 §:n 1 momentin 2 kohta ja 4 momentti, 35 a §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti ja 61 §,

sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 2 momentti, 7 §, 8 §:n 1 ja 2 momentti ja 11 g §:n 3 momentti laissa 266/2003, 35 a §:n 1 momentti laissa 1126/2005, 43 §:n 2 momentti laissa 413/1997 ja 61 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, sekä

lisätään 10 a §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 266/2003, uusi 4 momentti, 11 b §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 momentti ja lakiin uusi 34 c § seuraavasti:

6 §

Edellä 1 momentin 1 kohtaa sovellettaessa käytettynä verotettavan auton verosta vähennettävää määrää alennetaan auton iän perusteella yhdellä prosentilla kuukautta kohden kunkin edellisen kuukauden loppuun lasketusta jäännösarvosta.

7 §

Uutena verotettavan pakettiauton ja muun 10 a §:n 2 momentissa tarkoitetun ajoneuvon vero on 72 prosenttia 11 §:n mukaan määrittelys-

tä verotusarvosta, josta on vähennetty 770 euroa, jollei 5 luvusta muuta johdu.

8 §

Käytettynä verotettavan pakettiauton ja muun 10 a §:n 2 momentissa tarkoitetun ajoneuvon vero on vastaavan uuden ajoneuvon vero alennettuna verotettavan ajoneuvon iän perusteella yhdellä prosentilla kuukautta kohden veron kunkin edellisen kuukauden loppuun lasketusta jäännösarvosta.

Verotusarvosta kannetaan kuitenkin enintään se osuus veroa, joka sisältyi yleisten autoverope-

rusteiden mukaan verotettujen samanlaisten ajoneuvojen yleisiin vähittäismyyntiarvoihin, kun ajoneuvot olivat uusia. Veron osuuden määrittämiseen sovelletaan 6 a §:n mukaista menettelyä siten, että 6 a §:n 3 momentissa tarkoitettuna verona pidetään alennetulla verokannalla verotettavan pakettiauton, huoltoauton ja M₁-luokan ajoneuvon, jonka oma massa on 4 500—5 999 kilogrammaa, osalta 16 prosenttia ajoneuvon verotusarvosta ja muun kuin alennetulla verokannalla verotettavan pakettiauton osalta 25 prosenttia ajoneuvon verotusarvosta.

10 a §

Pakettiautoksi luokiteltu auto, jota koriltaan ja muilta pääasiallisilta ominaisuuksiltaan vastaavia ajoneuvoja on verotettu henkilöautoksi luokiteltuina 1 momentissa tarkoitettussa verotuksessa, verotetaan 1 momentin mukaisesti, vaikka ajoneuvon voitaisiin sen lajin perusteella soveltaa 2 momenttia.

11 b §

Jos käytetyn ajoneuvon verotusarvoa ei vähäisten markkinatietojen vuoksi voida määrittää 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, vähittäismyyntiarvo voidaan toissijaisesti määrittää vastaavan uuden ajoneuvon yleisen vähittäismyyntiarvon perusteella määritettävästä arvosta, joka saadaan alentamalla arvoa ajoneuvon iän perusteella yhdellä prosentilla kuukautta kohden kunkin edellisen kuukauden loppuun lasketusta jäännösarvosta. Mallikohtaisesti voidaan soveltaa myös tästä poikkeavaa arvonalenemisen laskennallista määrää, jos markkinatietoja koskevan tilastollisen aineiston perusteella on perusteita poiketa oletuksena olevasta arvon alenemasta ja jos käytettävissä olevan tiedon perusteella ei kuitenkaan voida asianmukaisesti määrittää verotettavaa ajoneuvoa vastaavan ajoneuvon yleistä vähittäismyyntiarvoa. Ajoneuvon ikä määrätään tätä pykälää sovellettaessa täysin kuukausin sen ajan perusteella, jonka ajoneuvo on ollut sekä rekisterissä että käytössä.

11 g §

Edellä 1 momentissa säädetty koskee myös hinnan muutoksen ilmoittamista. Tulliviranomainen vahvistaa näiden tietojen perusteella muutokset verotusarvotilastoon. Muutokset tulevat voimaan niiden julkaisupäivänä.

23 §

Yksinomaan tavarankuljetukseen tarkoitettun pakettiauton vero on 35 prosenttia verotusarvosta, jos auton kokonaismassan ja oman massan erotus on vähintään 525 kilogrammaa ja jos ajoneuvon tavaratila täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

2) avoimen tavaratilan 3 momentin mukaisesti määrättävä pituus on vähintään 1,75 metriä tai avoimen tavaratilan pinta-ala on vähintään 2,25 neliometriä; tai

Pakettiauton tavaratilan tilavuutta määrättäessä ei oteta huomioon ajoneuvon valmistamisen jälkeen lisättyjä kuorman kiinnitystä tai säilytystä taikka työvälineiden käyttöä varten tarkoitettuja rakenteita ja varusteita. Rakenteiden ja varusteiden tulee olla siten asennettuja, että ajoneuvo voidaan mitata ja sitä käyttää myös ilman näitä varusteita. Samalla edellytyksellä ajoneuvon varuste, lisärakenne tai autoon asennettu työväline voidaan jättää lukematta ajoneuvon omaan massaansa. Mitä tässä säädetään, ei kuitenkaan koske rakennetta tai varustetta, jonka asentamisen johdosta olisi toimitettava ajoneuvon uusi katsastus. Avoimella tavaratilalla varustetun auton tavaratilaan rakenteiden suojaamiseksi asennettua, mahdollisimman tiiviisti tavaratilan seinämiä ja pohjaa noudattelevaa suojusta tai avoimen tavaratilan muuta kuin jäykästä materiaalista valmistettua katetta taikka avoimeen tavaratilaan asennettua pienehköä lukittavaa työkalukotelo ei myöskään oteta huomioon ajoneuvoa mitattaessa. Umpinaisella tavaratilalla varustettu pakettiauto mitataan siinä varustuksessa, jonka mukaisena valmistaja on ajoneuvon toimittanut ennen ajoneuvon asennettavia kuormatilan suoja-, lämpö- tai muita vastaavia

eristeitä. Valmistajan asentamat kuormatilan suojat, lämpö- tai muut vastaavat eristeet voidaan jättää ottamatta mittauksessa huomioon, jos vastaava auto on tilattavissa myös ilman näitä varusteita. Myös oven sarana tai muu vastaava kooltaan vähäinen rakenne, joka leikkaa mitattavaa tavaratilaa, voidaan jättää huomiotta, jos sen ei voida katsoa vaikuttavan tavaratilan käytettävyyteen.

34 c §

Suomessa vakinaisesti asuva luonnollinen henkilö, jonka työnantajalla on kiinteä toimipaikka muussa valtiossa kuin Suomessa, voi käyttää siellä vakinaisesti rekisteröityä, työnantajansa omistuksessa tai hallinnassa olevaa ajoneuvoa Suomessa liikenteeseen väliaikaisesti veroa suorittamatta. Niin ikään Suomessa vakinaisesti asuva ammatinharjoittaja, joka on sijoitautunut ulkomaille tai tarjoaa siellä palvelujaan, voi käyttää siellä vakinaisesti rekisteröityä ajoneuvoaan Suomessa liikenteeseen väliaikaisesti veroa suorittamatta.

Käyttö katsotaan väliaikaiseksi Suomessa, jos 1 momentissa tarkoitettu henkilö käyttää ajoneuvoa päivien mukaan laskettuna vähemmän Suomessa kuin ulkomailla kunkin 12 kuukauden pituisen ajanjakson aikana. Jos ajoneuvoa saman päivän aikana käytetään sekä Suomessa että ulkomailla, ajoneuvoa katsotaan käytettävän ulkomailla.

Tulliviranomainen antaa hakemuksesta luvan 12 kuukauden pituiseksi jaksoksi ajoneuvon verottomaan käyttöön. Luvassa vahvistetaan ehdot, joiden mukaista ajoneuvon käyttöä pidetään tässä pykälässä säädetyin tavoin väliaikaisesti verottomana. Tullihallitus voi antaa tarkempia määräyksiä hakemuksen tueksi vaadittavasta selvityksestä ja hakemusmenettelystä. Verottomaan käyttöön oikeuttava lupa on pidettävä mukana ajoneuvossa käytettäessä sitä liikenteessä. Jos ajoneuvon käyttö ei enää täytä verottomuuden edellytyksiä, siitä on ilmoitettava tulliviranomaiselle, joka voi peruuttaa luvan. Ilmoit-

tamatta jättämiseen sovelletaan, mitä 57 §:ssä säädetään jälkiverotuksesta.

35 a §

Henkilön omaa käyttöä varten hankittua ajoneuvoa, josta on annettu autoveroilmoitus, voidaan käyttää väliaikaisesti veroja suorittamatta tulliviranomaisen myöntämällä luvalla enintään kolmen kuukauden ajan luvan myöntämisestä. Lupa voidaan myöntää myös ehdolla, että autoveroilmoitus annetaan viiden päivän kuluessa luvan myöntämisestä. Luvan voimassaolo päättyy ajoneuvon verotuspäätöksen eräpäivänä. Luvan voimassaolo päättyy myös, jos ajoneuvon omistusoikeus luovutetaan taikka jos ajoneuvon rekisteröintikatsastusta ei aloiteta 10 päivän kuluessa luvan myöntämisestä.

43 §

Jos verotus peruutetaan verotuksen toimittamisen jälkeen siten kuin 1 momentissa säädetään, verovelvolliselta peritään sama maksu kuin ennakkoratkaisusta.

61 §

Edellä 41 §:n mukaan määrätyn veron eräpäivä on 15 päivää päätöksen päivämäärästä. Edellä 40 §:n mukaan määrätyn veron eräpäivä on 25 päivää jakson päättymisestä.

Milloin autoveroa määrätään oikaisuna, jälkiverotuksena tai ajoneuvon rakenteen, käyttötarkoituksen taikka omistuksen muutoksen johdosta, eräpäivä on muulle kuin rekisteröidylle verovelvolliselle 30 päivää verotuspäätöksen päivämäärästä ja rekisteröidylle verovelvolliselle 25 päivää sen jakson päättymisestä, jonka aikana verotuspäätös on tehty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 61 § tulee kuitenkin voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

EV 240/2006 vp — HE 210/2006 vp

Lakia sovelletaan verotuksiin, jotka toimitetaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2006
